

Setkání - Zagorová, Hana

Zrádná je noc, když se rozhoří
a měsíc táboří na špicích střech.
Když tma noci slouží,
mě myšlenka souží
vyběhnout na balkon
a křiknout ke hvězdám:

Ty, kdo máš trápení,
či k zbláznění se cítíš sám,
ty - láskou opilý a šťastný,
já tě znám.
Mé dveře jsou ti dokořán,
no tak zastav svůj běh na chvíli.
Ty, kdo mě uslyšíš,
jsi ke mně zván.
Ty, kdo mě uslyšíš,
buď vítán k nám!

Chvátej, než obzor zrůžoví
a než ti odpoví ozvěnou den.
Už podkovy zvoní
tvých splašených koní.
Čas kočár zapřahá,
tak jeď, ať nezmeškáš.

Io ti aspetta vo da tanto un eternita.
Adesso sembra un minuto fa.
Tiridono gia gli occhisei.
Belle non losai.
Sono contento, dai dillo anchetu.
Chebel in controé dillo anchetu.

Ty, kdo máš trápení,
až k zbláznění se cítíš sám.
Va mi guardare.
Un po e dimmi come stai.
Mé dveře jsou ti dokořán,
no tak zastav svůj běh na chvíli.
Semóri contanta e lo sei, davnero.

Ty, kdo mě uslyšíš,
buď vítán k nám.
Ty, kdo mě uslyšíš,
buď vítán k nám.